

Ivan Rajović

ŽIVOT NA FARMI FARMACEUTSKIH ISCELITELJA

Moram da priznam da sam nezavisno od svoje volje, koja čak ni u poznijim godinama nije imala adekvatan tretman vladajućeg establišmenta, bio prisiljen da živim u vremenu kada ni Tarabići, a ni drugi izvršioци predskazivačkih radova, nisu ni u ludilu mogli da predvide tranziciju. Ali, još u to vreme, kao i mnogi drugi, bio sam suočen sa atakom na ljudski duh i telo po pitanju tableta, medikamenata, sirupa, preparata i svega onoga što spada u domen aktivnosti aspirinske industrije koja je kasnije dobila i zvaničan naziv *Farmaceutska mafija*. Nekako u to vreme aktivno su, kao i kasnije doduše, pored kalodonata, preparata protiv ćelavosti, dezodoranasa, sapuna, lekića za pre i posle onoga i ovoga, podizača i spuštača krvnog tlaka, eliminatora gljivičnog smrada nogu i ostalih udova...bili reklamirani i deterdženti. I čini mi se da je jedino ta reklama imala odjeka, vidljivog efekta i da još od *Crnog bika* i *Faks helizima* budući ubogi tranzicioni škartovi redovno spiraju štroku sa svojih iznošenih prnja blješteći neopisivom belinom pod sjajem Sunca kroz ozonsku rupu. Moram da priznam da mi je kao malom, od tih farmaceutskih proizvoda i te kako pomoglo riblje ulje, slovenački mleč i kapsule *Žen šena*, biljke čiji koren neobično podseća na čoveka sjebanog pod teretom tranzicije. Sve ostalo, moglo bi se reći sa ove distance, deluje smešno, provokativno pa čak i bezobrazno. Još nisam video nekoga kome je

redovno pranje kljova sačuvalo vilicu u drugom poluvremenu života, niti ćelavca kome je jedan od mnogobrojnih šampona protiv opadanja kose sprečio opadanje ili, još gore, vratio kosu. Čista podvala. Doduše, vaške se nekako i uklone iz vlasišta, ili vašilišta, ali protiv parazita, crevnih i svih ostalih, još nije patentiran adekvatan tretman. Prosto je neverovatno da se čak i posle toliko decenija ove uporne i podmukle prevare sujetni ćelavci i dalje lože na skupe šampone besomučno trljajući svoja ogolela temena iz kojih će niknuti kosa koliko i sa površine nojevih jaja.

Ali, uprkos svemu rečenom industrija šarenih kutijica, bočica i tuba u kojima je skoncentrisan spoj ljudskog uma i prirode u cilju produžetka života, izlečenja neizlečivih bolesti i poboljšanja opšteg stanja organizma toliko je ojačala da nema te oblasti za koju ne postoji hrpa najraznovrsnijih placebo alternativa, mada, koliko mi je poznato, čak i kijavica još uvek mora da traje sedam dana, lečili je ili ne. Ima tu neke simbolike, neke magije koja eto, traje koliko i ljudska slina.

Ipak, mora se priznati da je tehnologija lečenja ljudi i životinja daleko uznapredovala, da postoje neverovatno moćne sprave, rezonance, laseri, ali i lekovi, koji mnogim otpisanim dopisuju nove mesece i godine života. Tako dolazimo do toga da su gradovi postali puni već otpisanih rekonvalescenata, potencijalnih leševa, živih mrtvacu koji su samo zahvaljujući napretku tehnologije još uvek sa ove strane trajanja. I svi oni, kad za to dođe vreme, aktivno učestvuju u odlučivanju o sudbini svih. To je demokratija modernog doba na farmi farmaceutskih hohštaplera.

Ali, kao i u svim oblastima gde se vrte velike pare i gde je moguće zaraditi na ljudskoj bezgraničnoj želji za životom, tako je i ova oblast postala svojevrsna kovnica novca, naročito u zemljama kao što je naša. Te zemlje takozvanog *trećeg sveta* kao rodene su za svakojake eksperimente, a potom za prodaju ogromnih količina lekova za lečenje svega, od malarije, preko crevnih parazita do side i raka.

I kako se život tranzicionog gubitnika uglavnom svodi na puko održavanje vegetiranja, onda je jasno kakva je uloga farmaceutske mafije u takvim uslovima u kojima životom sjebane, ali još živeće kreature, i poslednju paru daju kako bi poslednji atom života u tranziciji maksimalno iskoristile za podnošenje iste. Prosto je neverovatan taj mazohistički pristup čitavoj stvari, koji se sastoji u tome da se i

poslednja para penzije uloži u održanje života koji je, po svim relevantnim pokazateljima, davno prestao to da bude, osim ako se pod tim ne podrazumeva somnambulno kretanje spoja kostiju i mišića koji pri sunčanom vremenu na izlizanom pločniku prave ljudsku senku ili nešto sasvim slično njoj. Ali, baš ti i takvi veterani opstanka u nemogućim uslovima, jedini su materijalno obezbeđeni državljani bananizovanih tvorevina koji uz sebe održavaju u suživotu, ili kohabitaciji, i po dve, do tri generacije sopstvenih izroda koji su samim svojim dolaskom na svet pali u nemilost aktuelnih, a i svih drugih režima. A raspamećena populacija demokratijom ozarena traga za novim smislom postojanja u novim uslovima slobode misli, govora, delanja i lečenja, dakako. Toliko blagodeti, ljudskosti i raskošne palete ugaslih očekivanja, da skromna ljudska duša, iza gvozdene zavese koliko do juče sputana, jednostavno ne može da se snađe, a da se bar jedanput, dvaput ili više puta ne utripuje nekim dodatnim opijatom otupelih čula.

I zato se sredstva za smirenje i dovođenje u normalu razdraženog nervnog sistema proizvode u nenormalnim količinama koje se kompozicijama prevoze do naseljenih mesta i vukojebina kako bi svaki anksiozni paćenik bio opskrbljen blagovremeno i u meri u kojoj on samome sebi propisuje dozu.

Uz sve to, kao što se pokazalo, briga vlasti za zdravlje mentalno i fizički nepopravljivo oštećene tranzicione populacije ide i dalje, pa se povremeno organizuju akcije nasilnog vakcinisanja od sam Bog zna čega, pri čemu se, opet, sve svodi na ogromne sume para koje se odlivaju u džepove farmaceutskih humanista i njihovih organizatora i saradnika. Uz sve ovo trebalo bi dodati i čipovanje kao završnu akciju svođenja dvonogih na rulju podložnu nekom vrhovnom umu, na kontrolisanu živuću materiju u pojedinostima, čija je sudbina zapečaćena i podređena interesima onih koji su ovladali tehnologijom masovne kontrole. Na žalost, u toj partiji pokera, sa takvim čipovima, nema blefiranja pa je ishod sasvim jasan i zastrašujući, ali odbrane nema jer je suviše kasno da se bilo šta preduzme, osim da se tužno, onim karakterističnim psećim pogledom, prati sumrak civilizacije koji je davno počeo i koji sve više postaje tama, tama nad bezdanom koji zjapi svuda oko nas, baš kao i na početku ove biblijske priče kada se, kakvog li paradoksa, i krenulo u potragu za čovekom.

PR

DIOGEN pro kultura
<http://diogen.weebly.com>

NE KOPIRATI